Conserge d'una humanitat poc comuna.

Alt Empordà | 12/12/2009 | 09:36

Aquest Diumenge 13 de Desembre se li fa una misa homenatge a Maria Dolors Curet.

Joan Ferrerós/EL PUNT
Maria Dolors Curet va morir dimecres cap al tard víctima de la malaltia que havia anat devastant el seu cos vigorós i atlètic, el que corresponia a una dona exigent amb ella mateixa en tots els àmbits de la vida, i també en el de tenir cura de la salut i la presència física. Tots estem a mercè de l'atzar funest, i a ella li va tocar rebre. Durant aquests darrers mesos la malaltia va anar doblegant la Dolors físicament, però de cap manera moralment: ella, lluitadora de mena, va plantar cara a la situació i s'hi va resistir aferrissadament fins a l'últim moment, fins a perdre la consciència. Va comptar, això sí, amb l'ajut devot del pare, la mare i de la seva filla Estela.

Però el que voldríem recordar de la Dolors –i segur que ella ens ho recomanaria– és la seva presència com a companya de feina i com a amiga, sobretot els que hem passat per l'Institut Ramon Muntaner de Figueres i que la vam poder tractar al llarg dels anys que ella hi va treballar. La Dolors va ser una conserge que no va tenir mai un no per a ningú, fos o no de la seva responsabilitat el que li demanava un professor, un membre de la directiva, els alumnes o els pares. A la feina convencional de consergeria resultava polivalent, ràpida, eficaç i, per algun esperit delicat, a vegades massa enèrgica... La Dolors no comptava les hores, ni els festius que, si calia, no fallava. Ho feia per esperit, perquè se sentia formar part d'un grup, d'un cos més gran amb el qual se sentia solidària, i no pas pels quatre rals que se li podien pagar. Ara feia una paella gegant o un rossejat de fideus per a una festa d'alumnes o de pares al claustre mateix; ara comandava paletes, fusters, electricistes... que operaven al centre; ara col·laborava amb els donants de sang, o amb els examinadors de català de la Junta Permanent, o amb les proves que l'Ajuntament convoca al Muntaner, o amb el Festival Acústica celebrat al centre... I encara l'amiga fidel, optimista, forta, encoratjadora fos quina fos la gràcia, fons quin fos l'entrebanc... quanta gent no ha rigut o no ha plorat amb la Dolors. Que és la que molts empordanesos no oblidarem mai.

(*) Joan Ferrerós recorda M. Dolors Curet, que va morir el 2 de desembre als 55 anys

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/15047-conserge-duna-humanitat-poc-comuna.htm